

Sygn. akt: KIO 1128/25

WYROK

Warszawa, dnia 10 kwietnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Beata Pakulska-Banach

Protokolantka: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 24 marca 2025 r. przez wykonawcę Busnex Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez Miejski Zakład Komunikacyjny w Żywcu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Żywcu

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy Solaris Bus & Coach spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolechowie-Osiedlu, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego

orzeka:

1. Uwzględni odwołanie i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz powtórzenie czynności oceny ofert, w tym przyznanie ofercie wykonawcy Busnex Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w ramach kryterium nr 3: parametry techniczne punktów w kryterium T.2. – Miejsca siedzące oraz w kryterium T.4. – Miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi.

2. Kosztami postępowania obciąża zamawiającego - Miejski Zakład Komunikacyjny w Żywcu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Żywcu i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych), uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych), poniesioną przez odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwotę 17 zł (słownie: siedemnaście złotych) poniesioną przez odwołującego tytułem opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa oraz kwotę 3600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych), poniesioną przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;

2.2. zasądza od zamawiającego: Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego w Żywcu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Żywcu na rzecz odwołującego: Busnex Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie kwotę 18 617 zł (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez odwołującego w związku z uiszczonym wpisem od odwołania, wynagrodzeniem pełnomocnika i opłatą skarbową od złożonego pełnomocnictwa.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 1128/25

UZASADNIENIE

Miejski Zakład Komunikacyjny w Żywcu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Żywcu (zwany dalej: „zamawiającym”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320), zwanej dalej „ustawą Pzp”, na realizację zadania pn.: „Dostawa sześciu autobusów o napędzie elektrycznym wraz z systemem ładowania dla Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego w Żywcu Sp. z o.o.”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 14.11.2024 r., numer publikacji ogłoszenia: 693503-2024, numer wydania Dz.U. S: 222/2024. Wartość zamówienia przekracza kwoty progów unijnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

W dniu 24 marca 2025 roku wykonawca Busnex Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (zwany dalej: „odwołującym”) wniósł odwołanie od dokonanej w Postępowaniu czynności badania i oceny ofert.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie art. 239 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16 ustawy Pzp przez nieprzyznanie punktów ofercie odwołującego w kryterium T.2 „Miejsca siedzące” i kryterium T.4 „Miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi” pomimo, iż w treści specyfikacji warunków zamówienia (SWZ) nie wykluczono składanych miejsc siedzących ani nie zastrzeżono, iż będą punktowane jedynie miejsca siedzące stałe, co oznacza odstępianie od literalnej treści SWZ i prowadzi do naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

W oparciu o powyższe odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu dokonania:

- 1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;
- 2) ponownej oceny ofert i przyznania punktacji ofercie odwołującego w kryteriach T.2 i T.4.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący podnosił co następuje.

Na wstępie odwołujący wskazał, że pismem z dnia 14 marca 2025 r. zamawiający poinformował o rozstrzygnięciu Postępowania – za najkorzystniejszą uznano ofertę Solaris Bus & Coach z siedzibą w Bolechowo-Osiedle (dalej jako: „Solaris”). Natomiast oferta odwołującego została sklasyfikowana na drugim miejscu. Zamawiający nie przyznał punktów ofercie odwołującego w kryteriach T.2 i T.4 z następującym uzasadnieniem:

„Zamawiający po ponownej analizie złożonych dokumentów nie przyznał punktów w kryterium T2 i T4 dotyczących ilości miejsc siedzących oraz ilości miejsc dostępnych z niskiej podłogi. Wykonawca zaoferował rozwiązanie z ilością 30 + 3 miejsca z których trzy to siedzenia składane (dostępne również z niskiej podłogi) jednak zamontowane w przedziale przewidzianym do przewozu wózka inwalidzkiego. Zgodnie z Regulaminem nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarki Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – jednolite przepisy dotyczące homologacji pojazdów kategorii M2 lub M3 w odniesieniu do ich budowy ogólnej [2018/237] - (Dz. U. UE. L. 2018.52.1 z dnia 2018.02.23), dotyczącej pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy, dla pojazdu klasy I, siedzenia składane, by mogły kwalifikować się jako fotele uwzględnione w dowodzie rejestracyjnym, muszą mieć wymiar jak pozostałe siedzenia zamontowane w autobusie, a jedynie siedzisko może być składane. Takie siedzenie przez swoje gabaryty będzie wchodzić w obszar opisany w Regulaminie nr 107 i będzie kolidować z wózkiem inwalidzkim, który będzie miał być przewożony na stanowisku i zablokowany pasem bezpieczeństwa. Co równie istotne, w przypadku przewozu wózka inwalidzkiego lub dziecięcego, nie będzie możliwości korzystania z tych siedzeń. Zamawiający uznał, że w takim przypadku liczba miejsc siedzących będzie wynosiła 30 szt a liczba miejsc dostępnych z niskiej podłogi 6 szt (punktowane: powyżej 30 siedzących i powyżej 8 – dostępnych z niskiej podłogi). Zamawiający nie mógł przyznać punktów za element podlegający ocenie, który raz jest, a raz go nie ma, w przypadku przewozu wózka.”

Jednocześnie odwołujący wyjaśnił, że w złożonej ofercie zaznaczono, że oferowany autobus posiada powyżej 30 miejsc siedzących oraz powyżej 8 miejsc dostępnych z niskiej podłogi, na potwierdzenie czego załączono do oferty żądany rysunek/schemat rozmieszczenia miejsc w autobusie, na którym uwidoczniono układ i ilość miejsc siedzących potwierdzającą ilość miejsc deklarowanych w formularzu ofertowym.

Odwołujący podkreślił, że zamawiający jest związany treścią SWZ, którą sam sporządził i następnie opublikował, jako podstawowym dokumentem przetargowym, określającym warunki prowadzenia przetargu – zarówno w zakresie kryteriów oceny ofert, jak wszystkich innych aspektach prowadzenia procedury przetargowej. Odwołujący w tym zakresie powołał się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 10 września 2024 r. (sygn. akt KIO 2960/24).

Zdaniem odwołującego, zamawiający odstąpił od tych zasad i zastosował sposób oceny ofert (przyznawania punktacji) niezgodny z postanowieniami jego własnej SWZ. Według odwołującego uzasadnienie dla nieprzyznania punktów za miejsca siedzące przewidziane i podane w ofercie Busnex jest arbitralne i bezpodstawne. Brak jest odesłania do jakichkolwiek postanowień SWZ, z którymi wskazane składane miejsca siedzące miałyby być niezgodne i przez to wykluczone z punktacji. W uzasadnieniu brak również jakichkolwiek konkretnych postaw prawnych dla pominięcia miejsc, które w świetle przepisów powoływanego przez zamawiającego Regulaminu ONZ EKG nr 107 są miejscami siedzącymi (tyle, że składanymi).

Odwołujący przy tym wyjaśnił, że miejsca siedzące składane przewidywane w autobusie oferowanym przez Busnex spełniają wymagania Regulaminu ONZ EKG nr 107 i zostały homologowane w tym zakresie. Odwołujący dodał też, że Regulamin EKG ONZ nr 107 określa minimalne wymiary siedzeń i przestrzeni wokół nich, które muszą spełniać w taki sam sposób siedzenia stałe, jak również siedzenia składane (które Regulamin wprost dopuszcza): *„siedzenia składane, by mogły kwalifikować się jako fotele uwzględnione w dowodzie rejestracyjnym, muszą mieć wymiar jak pozostałe siedzenia zamontowane w autobusie, a jedynie siedzisko może być składane”*.

Odwołujący podkreślił, że brak jest podstaw i argumentów prawnych dla zdyskwalifikowania składanych siedzeń w pojeździe jako miejsca siedzące, w tym w oparciu o argument powoływany przez zamawiającego, iż: *„nie mógł przyznać punktów za element podlegający ocenie, który raz jest, a raz go nie ma, w przypadku przewozu wózka”*.

Odwołujący zauważył, że zamawiający nie tłumaczy, dlaczego złożone siedzenie, z którego w danym momencie (np. w związku z przewożeniem wózka inwalidzkiego) nie można skorzystać, nie może być kwalifikowane jako miejsce siedzące uwzględnione w dowodzie rejestracyjnym pojazdu, skoro same przepisy homologacyjne zakładają istnienie i dopuszczenie pojazdów ze zmienną liczbą miejsc siedzących (np. w pkt 7.2.2.4 Załącznika nr 1 EKG ONZ 107) oraz dopuszczają montowanie składanych miejsc siedzących w przestrzeni dla wózka inwalidzkiego (pkt 3.7.1 Załącznika nr 8 EKG ONZ 107).

Następnie odwołujący podkreślił, że zamawiający w SWZ w żaden specyficzny sposób – zarówno na potrzeby oceny ofert, jak i w ramach innych wymagań dotyczących np. opisu przedmiotu zamówienia – nie rozróżnił ani nie zdefiniował miejsca siedzącego, w sposób, który wykluczałby kwalifikację składanych miejsc, jako pełnoprawnych miejsc siedzących (tak jak np. odnośnie miejsc na 1,5 osoby, co do których zamawiający wprost zastrzegł, że będzie je liczył jako miejsca pojedyncze). W szczególności nie wykluczył w kontekście punktacji czy spełniania wymagań zamawiającego, składanych miejsc siedzących, które w momencie transportu wózka inwalidzkiego, wózka dziecięcego, bagażu, roweru... itp., nie będą używane.

Odwołujący wskazał również, że inni zamawiający dokonujący zakupów autobusów, zdając sobie sprawę z braku wynikających z przepisów ograniczeń, co do kwalifikacji jako miejsca siedzące również miejsc siedzących składanych, jasno przesądzają w postanowieniach własnych SWZ, czy w ramach swoich zamówień wykluczają zaliczenie składanych miejsc siedzących na równi z miejscami stałymi. W ocenie odwołującego w przypadku braku takiego wyraźnego zastrzeżenia i rozróżnienia w SWZ oczywiste jest, iż dane dokumenty przetargowe dopuszczają i winny uwzględniać (np. na potrzeby punktacji czy dla wypełnienia warunków minimalnej ilości miejsc siedzących) wszystkie typy miejsc siedzących rozpoznawane i dopuszczalne przez przepisy.

Dodatkowo odwołujący stwierdził, że w przypadku gdyby uznać, według funkcjonalnych kryteriów, dyskwalifikację miejsc siedzących składanych z powodu tego, że mogą wystąpić okoliczności, które przejściowo będą uniemożliwiały ich wykorzystanie do siedzenia (transport wózka inwalidzkiego), to wstawienie takiego wózka winno dyskwalifikować tylko dwa z trzech foteli składanych zastosowanych w oferowanym autobusie. Biorąc pod uwagę wymagania Regulaminu ONZ EKG 107 odnośnie minimalnej przestrzeni dla wózka (1300 x 750 mm), uwzględnionej w oferowanym pojeździe, nawet przy wstawionym wózku inwalidzkim teoretycznie pozostaje dość miejsca na rozłożenie jednego z foteli składanych. Tym samym, według ww. funkcjonalnej metodologii oceny i kwalifikowania miejsc siedzących „wymyślonej” przez zamawiającego, w oferowanym autobusie pozostanie 31 miejsc siedzących, co samo w sobie kwalifikuje ofertę odwołującego do uzyskania punktacji w kryterium T.2.

Z kolei odnosząc się do kryterium T.4 odwołujący podnosił, że opis tego kryterium nie odnosi się do miejsc siedzących, ale literalnie do jakichkolwiek „miejsc dostępnych z poziomu niskiej podłogi”. Aczkolwiek, odwołujący przyznał, że pierwotnie zakładał, iż chodzi tu o miejsca siedzące. Powołując się na argumentację przedstawioną w odniesieniu kryterium T.2, odwołujący zauważył, że przede wszystkim jako miejsca siedzące dostępne z poziomu niskiej podłogi winny być uznane zainstalowane w oferowanym przez odwołującego pojeździe miejsca składane. Dodatkowo, biorąc pod uwagę przywołane uprzednio zasady wykładni oraz stosowania SWZ, w ocenie odwołującego, należałoby przyjąć, że zamawiający jest związany jej treścią oraz winien honorować w tym przypadku na potrzeby przyznania punktów w tym kryterium również miejsca stojące znajdujące się na poziomie niskiej podłogi, których autobus oferowany przez Busnex posiada znacznie więcej niż 8. Powyższe jest wystarczające do przyznania odwołującemu maksymalnej punktacji w kryterium T.4.

Odwołujący podkreślił, że stanowisko zamawiającego nie znajduje oparcia nie tylko w postanowieniach SWZ, ale również i w jakichkolwiek przepisach prawa. Zamawiający nie był bowiem w stanie wskazać postanowień Regulaminu ONZ EKG nr 107 czy jakichkolwiek przepisów krajowych, które wykluczałyby kwalifikację miejsc składanych jako miejsc siedzących oraz rejestrację autobusu na pełną/maksymalną ilość miejsc siedzących, które konstrukcyjnie posiada, i które spełniają wymagania homologacyjne.

Reasumując odwołujący stwierdził, że wobec braku wykluczenia w SWZ siedzących miejsc składanych, na potrzeby oceny ofert i przyznawanej punktacji należy uwzględnić maksymalną ilość miejsc siedzących dostępnych w pojeździe.

W oparciu o powyższe odwołujący wnosil jak w *petitum* odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła co następuje:

Zgodnie z Częścią III SWZ *Opis przedmiotu zamówienia oraz warunki jego realizacji*. „*Przedmiotem zamówienia*

jest dostawa dla Zamawiającego sześciu fabrycznie nowych, nieeksploatowanych, niskopodłogowych, zeroemisyjnych, miejskich autobusów o napędzie elektrycznym o długości 11,80 do 12,20 m wraz z wyposażeniem dodatkowym, dokumentacją i niezbędnym oprogramowaniem, spełniających wymagania określone w załączniku nr 2 do SWZ oraz trzech ładowarek stacjonarnych dwustanowiskowych i jednej ładowarki mobilnej (warsztatowej).

W ramach dostawy Wykonawca zobowiązany jest do dostarczenia na wskazany adres przez Zamawiającego stacji ładowania, po stronie Wykonawcy jest również ich montaż i uruchomienie.”.

W Części XV SWZ Opis kryteriów oceny ofert, wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu obliczenia ceny zamawiający wskazał, że:

1. Przy wyborze oferty najkorzystniejszej Zamawiający będzie się kierował następującymi kryteriami:

kryterium nr 1: cena oferty – 60%

kryterium nr 2: gwarancja – 20%

kryterium nr 3: parametry techniczne – 20%

(...)

4.3 Parametry techniczne

Liczba punktów (max 20 pkt) = suma punktów uzyskanych z tabeli * 20

L.p.	Nazwa kryterium	Max. liczba punktów	Metodologia oceny	Ocena pkt
T.1.	Materiał elementów konstrukcyjnych szkieletu nadwozia <u>Przedmiotowy środek dowodowy:</u> Wykonawca na potwierdzenie deklarowanego rozwiązania technicznego ma obowiązek załączyć wykaz materiałów (z podaniem gatunków zgodnych z obowiązującymi normami) oraz ewentualnie użytych technologii zabezpieczeń antykorozyjnych.	20	Aluminium lub zabezpieczenie kataforezą	20
			Stal nierdzewna	15
			Inne	0
T.2.	Miejsca siedzące <u>Przedmiotowy środek Dowodowy:</u> Wykonawca na potwierdzenie deklarowanej ilości miejsc załączyć schemat rozmieszczenia miejsc w autobusie.	15	Powyżej 30	15
			Do 30	0
T.3	Zastosowane rozwiązania w układzie napędowym. <u>Przedmiotowy środek dowodowy:</u> Wykonawca na potwierdzenie deklarowanego rozwiązania technicznego ma obowiązek załączyć kartę katalogową lub dane katalogowe lub dokumentację techniczno-ruchową lub oświadczenie Wykonawcy.	15	Silnik centralny	15
			Silniki w piastach lub inne rozwiązanie	0
T.4.	Miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi. <u>Przedmiotowy środek Dowodowy:</u> Wykonawca na potwierdzenie deklarowanej ilości miejsc załączyć schemat rozmieszczenia miejsc w autobusie.	10	Powyżej 8	10
			8 i poniżej 8	0

Odwołujący – wykonawca Busnex Poland sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zaoferował autobus YUTONG, elektryczny autobus miejski YUTONG U12.

Do formularza ofertowego został załączony dokument: *Parametry techniczno – eksploatacyjne*, z którego wynika, że w ramach kryterium T.2. Miejsca siedzące odwołujący zaoferował powyżej 30 miejsc, a w ramach kryterium T.4. Miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi odwołujący zaoferował powyżej 8 miejsc.

Ponadto, do formularza ofertowego został dołączony dokument: *Schemat rozmieszczenia miejsc w autobusie*, stanowiący przedmiotowy środek dowodowy, mający potwierdzać deklarowaną ilość miejsc siedzących (kryterium T.2.) – „30+3” oraz deklarowaną ilość miejsc dostępnych z poziomu niskiej podłogi (kryterium T.4.).

Pismem z dnia 14 marca 2025 roku zamawiający poinformował wykonawców biorących udział w postępowaniu o wyborze oferty najkorzystniejszej, tj. oferty wykonawcy Solaris Bus&Coach Sp. z o.o. z siedzibą w Bolechowie – Osiedlu (95,81 pkt). Na drugim miejscu w rankingu ofert została sklasyfikowana oferta odwołującego – wykonawcy Busnex Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie z łączną liczbą punktów: 93,16 pkt.

Zamawiający w ww. informacji przedstawił również uzasadnienie dla nie przyznania odwołującemu punktów w kryterium T2 i T4 o treści następującej:

„Zamawiający po ponownej analizie złożonych dokumentów nie przyznał punktów w kryterium T2 i T4 dotyczących ilości miejsc siedzących oraz ilości miejsc dostępnych z niskiej podłogi. Wykonawca zaoferował rozwiązanie z ilością 30 + 3 miejsca z których trzy to siedzenia składane (dostępne również z niskiej podłogi) jednak zamontowane w przedziale przewidzianym do przewozu wózka inwalidzkiego. Zgodnie z Regulaminem nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarki Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) jednolite przepisy dotyczące homologacji pojazdów kategorii M2 lub M3 w odniesieniu do ich budowy ogólnej [2018/2371 - (Dz. U. UE. L. 2018.52.1 z dnia 2018.02.23), dotyczącej pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy, dla pojazdu klasy I, siedzenia składane, by mogły kwalifikować się jako fotele uwzględnione w dowodzie rejestracyjnym, muszą mieć wymiar jak pozostałe siedzenia zamontowane w autobusie, a jedynie siedzisko może być składane. Takie siedzenie przez swoje gabaryty będzie wchodzić w obszar opisany w Regulaminie nr 107 i będzie kolidować z wózkiem inwalidzkim, który będzie miał być przewożony na stanowisku i zablokowany pasem bezpieczeństwa.

Co równie istotne, w przypadku przewozu wózka inwalidzkiego lub dziecięcego, nie będzie możliwości korzystania z tych siedzeń. Zamawiający uznał, że w takim przypadku liczba miejsc siedzących będzie wynosiła 30 szt a liczba miejsc dostępnych z niskiej podłogi 6 szt (punktowane: powyżej 30 siedzących i powyżej 8 dostępnych z niskiej podłogi). Zamawiający nie mógł przyznać punktów za element podlegający ocenie, który raz jest, a raz go nie ma, w przypadku przewozu wózka.”.

Czynność oceny ofert dokonaną przez zamawiającego zakwestionował odwołujący odwołaniem wniesionym w dniu 24 marca 2025 roku.

W dniu 27 marca 2025 roku wykonawca Solaris Bus & Coach spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolechowie-Osiedlu (dalej zwany jako: „uczestnik postępowania odwoławczego”), zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego.

Izba ustaliła, że zgłoszenie przystąpienia ww. wykonawcy spełnia wymagania określone w przepisach art. 525 ust. 1 i 2 ustawy Pzp i tym samym ww. wykonawca stał się uczestnikiem postępowania odwoławczego.

W dniu 7 kwietnia 2025 roku zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Także w dniu 7 kwietnia 2025 roku uczestnik postępowania odwoławczego złożył pismo procesowe, wnosząc o oddalenie odwołania w całości, jako oczywiście bezzasadnego.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz dowody i stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego, złożone na pismach i podane do protokołu rozprawy zważyła, co następuje.

Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowane czynności zamawiającego.

Ponadto Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp.

Izba uznała, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 239 ustawy Pzp:

1. Zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.
2. Najkorzystniejsza oferta to oferta przedstawiająca najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny lub kosztu lub oferta z

najniższą ceną lub kosztem.

Natomiast stosownie do art. 16 ustawy Pzp: zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2) przejrzysty;
- 3) proporcjonalny.

W ocenie Izby potwierdził się zarzut podniesiony w odwołaniu, tj. zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16 ustawy Pzp przez nieprzyznanie punktów ofercie odwołującego w kryterium T.2 „Miejsca siedzące” i kryterium T.4 „Miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi”

Kryteria oceny ofert T.2. *Miejsca siedzące* i T.4. *Miejsca dostępne z poziomu podłogi niskiej* zostały sformułowane sposób jasny i jednoznaczny. Mianowicie, opis ww. kryteriów jasno wskazywał, że w ramach kryterium T.2. punktowane będą „miejsca siedzące” powyżej 30 miejsc, natomiast w ramach kryterium T.4. miały być punktowane „miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi” powyżej 8 miejsc. Już w tym miejscu należy zaznaczyć, że opis kryteriów oceny ofert, jak i opis przedmiotu zamówienia, nie zawierał żadnych zastrzeżeń, wyłączeń w tym zakresie. Zamawiający w żadnym miejscu SWZ nie wskazał, że nie dopuszcza oferowania miejsc siedzących składanych, znajdujących się w strefie zastrzeżonej dla wózka inwalidzkiego. Podobnie w ramach opisu kryteriów oceny ofert nie wskazał takiego wyłączenia. Zatem powinien uznać i punktować w kryterium T.2. wszystkie miejsca siedzące, spełniające wymagania przepisów prawa, w tym Regulaminu nr 107 Europejskiej Komisji Gospodarki Organizacji Narodów Zjednoczonych – jednolite przepisy dotyczące homologacji pojazdów kategorii M2 lub M3 w odniesieniu do ich budowy ogólnej (Dz.U.UE.L.2018.52.1), zaś w ramach kryterium T.4. odpowiednio – wszystkie miejsca siedzące dostępne z poziomu niskiej podłogi. Zamawiający bowiem nie wskazał również, że miejsca siedzące składane, montowane w przestrzeni zastrzeżonej dla wózka inwalidzkiego są niezgodne z jakimikolwiek przepisami. Wręcz przeciwnie – w toku rozprawy - potwierdził, że są dopuszczalne konstrukcyjnie, niemniej jednak wskazywał na ich ograniczoną funkcjonalność. Izba w tym zakresie przyznaje rację zamawiającemu. Niewątpliwie tego typu miejsca siedzące, które znajdują się w przestrzeni przewidzianej do przewozu pasażera na wózku inwalidzkim, który ma przecież prawo pierwszeństwa, mają ograniczoną funkcjonalność i mogą być czasowo niedostępne. Nie było jednak sporne pomiędzy stronami, że miejsca siedzące składane mogą być zgodnie z przepisami prawa umieszczone w takiej przestrzeni, pod określonymi warunkami, a wobec braku odmiennych zastrzeżeń wyrażonych przez zamawiającego w treści specyfikacji, nie był on uprawniony do nie przyznania punktów odwołującemu w ramach kryteriów T.2. i T.4. w związku nie uznaniem, że względów funkcjonalnych, miejsc siedzących składanych montowanych w oferowanym autobusie w przestrzeni zastrzeżonej dla wózka inwalidzkiego.

Słusznie zatem podnosił odwołujący, że uzasadnienie oceny oferty odwołującego, wyrażone w informacji z dnia 14 marca 2025 roku wskazuje na arbitralną i bezpodstawną ocenę zamawiającego, nie znajdującą oparcia w treści SWZ, a konkretniej – w opisie kryteriów oceny ofert. Dodać należy, że ustawa Pzp nakłada na zamawiającego obowiązek opisu kryteriów oceny ofert w sposób jednoznaczny i zrozumiały (art. 240 ust. 1 ustawy Pzp). Kryteria te powinny być również interpretowane i wykładane w oparciu o literalną wykładnię. W tym przypadku nie było żadnych podstaw do zastosowania innej wykładni.

Reasumując, stwierdzić należy, że odwołujący zaoferował liczbę miejsc siedzących, które uprawniały go do uzyskania punktów w ramach przedmiotowych kryteriów, tj. zarówno w odniesieniu do kryterium T.2., jak i T.4. Odwołujący bowiem zaoferował ogółem 33 miejsca siedzące oraz 9 miejsc siedzących dostępnych z poziomu podłogi niskiej (w tym 3 miejsca siedzące składane, umiejscowione w strefie wyznaczonej dla wózka inwalidzkiego).

Liczba oferowanych przez odwołującego miejsc siedzących oraz miejsc dostępnych z poziomu podłogi niskiej, wynikała zarówno z treści formularza ofertowego, jak i z dokumentu załączonego do oferty, tj. „*Schemat rozmieszczenia miejsc w autobusie*”, stanowiącego przedmiotowy środek dowodowy.

Ponadto, skład orzekający Izby w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt: KIO 1058/21, iż: „*opis kryteriów oceny i zasad dokonywania oceny ofert powinien pozwolić wykonawcom na uzyskanie pełnej wiedzy, w jaki sposób oraz w oparciu, o jakie informacje będą oceniane ich oferty, tak, aby mogli zawrzeć odpowiednie dane w treści ofert. Pamiętać należy także o zasadzie zgodnie, z którą Zamawiający, w toku oceny ofert, jest związany opisem kryteriów i sposobu oceny, jaki zawarł w dokumentach zamówienia. Dlatego też opis zasad dokonywania oceny ofert musi być już wystarczająco jednoznacznie i szczegółowo opisany w dokumentach zamówienia, aby możliwe było jego zastosowanie w toku oceny ofert. Zamawiający nie będzie mógł, bowiem po upływie terminu składania ofert ani uszczegółwić, ani też odstąpić od zasad, które opisał uprzednio w dokumentach*

zamówienia.”

Odnosząc się do wniosków dowodowych złożonych przez odwołującego, a dotyczących dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów z następujących dokumentów:

- 1) kserokopii dokumentu rejestracyjnego autobusu oferowanego w postępowaniu dla miasta Jelenia Góra;
- 2) wyciągu z homologacji pojazdu dostarczonego w postępowaniu dla miasta Jelenia Góra;
- 3) zdjęcia autobusu innego modelu, w którym są dwa składane miejsca siedzące w przestrzeni dla wózka inwalidzkiego;
- 4) wyciągu z dokumentacji postępowań prowadzonych w Siedlcach, Katowicach i Stalowej Woli

- Izba zaliczyła ww. dowody w poczet materiału dowodowego, jednakże uznała, że okazały się one nieprzydatne dla rozstrzygnięcia w tej sprawie, albowiem dotyczą one całkiem innych postępowań, a nadto dotyczą innych modeli autobusu, aniżeli oferowany w tym postępowaniu. W konsekwencji nie wykazują żadnego związku z przedmiotem rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze Izba uznała, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie i nakazała zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz powtórzenie czynności oceny ofert, w tym przyznanie ofercie odwołującego w ramach kryterium nr 3: parametry techniczne punktów w kryterium T.2. – Miejsca siedzące oraz w kryterium T.4. – Miejsca dostępne z poziomu niskiej podłogi.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o § 7 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego Izba orzekła jak w sentencji

Przewodnicząca:.....